

مشخصات : اسم علمی این گیاه *Cytisus canariensis* ، از خانواده

leguminosae می باشد. این جنس دارای ۳۰ گونه از گیاهان خزان کننده و چندین گونه

درختچه ای همیشه سبز با فرم های مختلف است. گل های سیتیزوس معمولا شبیه گل نخود

می باشد. گونه مورد نظر بومی جزایر قناری است و ارتفاع آن در گلدان به ۴۵ سانتی متر و

گسترش آن به ۳۵ سانتی متر می رسد. سیتیزوس گیاهی پر شاخه بوده و ساقه های سبز

رنگ و برگ های سه برگچه ای و گل های زرد و معطر دارد و به صورت گل آذین سنبله در

انتهای شاخه ها ظاهر می شوند.

مراقبت: این گیاه به نور متوسط ، حرارت عادی خاک همیشه خیس، رطوبت ۵۰ تا

۷۰ درصد و خاک قلیایی احتیاج دارد.

کود: کود مورد نیاز ستیزوس را میتوان به میزان ۳ گرم در لیتر، هر هفته یکبار، از

اوایل زمستان تا زمان گل دهی، مصرف نمود.

خاک: مخلوطی از خاک باغچه خوب، خاک برگ و ماسه، برای پرورش این گیا

مناسب می باشد.

ازدیاد: اگر می خواهید گیاه ستیزوس را تکثیر کنید، در اواخر تابستان، از شاخه

های جانبی، قلمه های پاشنه دار را جدا کنید، این کار را با یک چاقوی تیز انجام دهید و

دقت داشته باشید ارتفاع قلمه ها حدود ۸۷ تا ۱۲ سانتیمتر بشود. انتهای قلمه ها را در پودر

هورمون ریشه زایی فرو کرده و هر یک را در گلدانی که حاوی کمپوست مخصوص بذر و

قلمه است، بکارید . تا زمان ریشه دهی حرارت محیط محیط را ۱۶ تا ۱۸ درجه

سانتیگراد نگاه دارید . برای تکثیر این گیاه، کاشت بذر بلافاصله پس از رسیدن آنها در بهار،

نیز مرسوم است.

عوارض و درمان: اگر مشاهده کردید برگهای گیاه ستیزوس خشک شده و گلها

هم رنگ پریده می شوند، حتما هوا خیلی گرم و خشک است. هوای خیلی سرد هم باعث

یخ زدگی و سیاه شدن برگها می شود. در بهار و تابستان خاک گلدان را همیشه مرطوب نگه

دارید، در غیر این صورت، تشنگی باعث خشکی برگها و سقوط آنها می شود. اگر برگهای

انتهایی خیلی ریز بمانند و غنچه ها هم سقوط کنند، گیاه از کمبود عناصر غذایی رنج می

برد. بعد از تمام شدن گلها گیاه ستیتزوس احتیاج به هرس دارد و اگر نه برگها و ساقه ها زیاد از حد رشد می کنند . برگهای رنگ پریده معرف نور کم محیط است. گیاه را به محل پرنورتری منتقل کنید. گلهای این گیاه در اثر هوای خیلی گرم به محض تشکیل سقوط می کنند. گلدان را محل سردتر با جریان ملایم هوا منتقل کنید.

